

[Alfred Jensen.]

demokratiet, formanden for Dansk Lejerforbund, Hans Andersen, den ene gang efter den anden taler om, at man bliver nødt til at indstille sig på, at huslejeskatten kommer; den kommer, siger han, enten man piber eller synger. Man skulle tro, at formanden for et sådant lejerforbund måtte være forpligtet til at modarbejde en sådan skat, men i stedet for agiterer han for skatten, gør, hvad han kan for at få finansministeren, og hvem der skal gennemføre et sådant forslag, til at bebyrde beboerne i de gamle lejligheder med en ny skat.

Vi vil protestere mod denne skat fra denne talerstol, vi vil protestere ude i landet, og vi vil opfordre lejerne til at vende sig mod den, for den løser ikke de problemer, der her er tale om.

Den tanke, der har været rejst i forbindelse med huslejeskatten, om ophævelse af huslejestopet, kan naturligvis heller ikke godkendes fra vor side. Det ville jo betyde, at folk, der har spekuleret i ejendomme, ville kunne indkassere en stor gevinst, uden at man egentlig kom en løsning af boligproblemet et skridt nærmere, end vi er i øjeblikket.

Jeg skal ikke beskæftige mig mere med disse problemer, men bare fastslå, at den eneste måde, hvorpå man kan løse boligproblemet, er ved, at der bygges flere og flere boliger, og ved, at man sætter ind på de områder, hvor man særlig har fordyret boligbyggeriet: avancerne, enten det så drejer sig om industrien, der producerer byggematerialer, eller det drejer sig om avancerne ved selve byggeriet og det høje renteniveau. Det er også ganske klart, at så længe man vælger oprustningens og krigspolitikens vej, vil det ikke være muligt at skaffe midler nok frem til at sikre den tilfredsstillelse af boligbehovet, som folket ønsker.

Vi er klar over, at der kan træffes foranstaltninger, som lindrer de værste skavanker ved den ordening, vi har i øjeblikket, og vi vil gå ind for foranstaltninger, der er i stand til at mildne virkningerne af den krigspolitik, der føres, og som rammer lejerne særlig hårdt. Hvis forhandling om de to forslag, der her er til behandling, kan fremme en løsning — selvom det kun er en delvis løsning — af de problemer, lejerne i nybyggeriet står overfor, vil vi hilse det med tilfredshed.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ingvard Dahl): Det er kun et par enkelte problemer, der har været rejst under debatten her, bl. a. spørgsmålet om socialt boligbyggeri, som det ærede medlem hr. Lorentzen søgte at skille ud fra andelsboligbyggeriet.

Jeg vil gerne gøre den bemærkning, at der indenfor det sociale byggeri, der støttes efter de nuværende love, stadig er selskaber, endda store selskaber, som bygger efter andelsprincippet, og her er der altså rig lejlighed til at se, hvilke befolkningsgrupper det er, der bebor både andelslejlighederne og det almindelige sociale byggeri. Jeg tror heller ikke, at det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarps betragtning er berettiget, at det mere er mellemklassen end arbejderklassen, det her drejer sig om, men det beror nok på, at vi har en forskellig opfattelse af, hvad mellemklassen er, så derom behøver vi ikke at diskutere. Jeg betragter ikke en funktionær som hørende til mellemklassen, men derimod til arbejderklassen.

Endelig vil jeg gerne have lov til at sige — og det er det væsentligste —, at jeg har forstået det ærede medlem hr. Lorentzen sådan, at til fremme af det socialfilantropiske byggeri var man villig til at medvirke. Når det er tilfældet, er der i hvert fald eet sted, hvor vi kan gøre os håb om at byggeriet kan få en anden støtte end den, det får i øjeblikket, og en støtte, der forhåbentlig kan give også den dårligst stillede del af befolkningen mulighed for at få sunde og lyse lejligheder.

Jeg vil bede det ærede medlem hr. Helge Madsen om at læse overborgmesterens budgettale en gang til, så er det muligt, han rigtigt kan citere, hvad det er for 64 pct., der er tale om. Det ærede medlem gjorde det, som man altid gør fra den side, prøvede at tale på den jævne befolknings vegne. Han siger, at han tror ikke, den jævne befolkning er sådan særlig glad for tilskuddene og hermed skattestigningen. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det ikke indtil nu har været fra, skal vi sige den jævne befolknings repræsentanter, at indsigelse mod bygge- og boligloven er kommet. Det er repræsentanter for andre befolkningsklasser, som har henledt opmærksomheden på, at man ikke kunne bære de byrder, der var forbundet dermed. Det fremgik også af det ærede medlem hr. Helge